

KandavēZE

Pasaules latviešu ģimeņu 3x3 saiets Kandavā

Sestdiena, 2012. gada 28. jūlijs

Londonā sākas, Kandavā beidzas

Sestdienas rīts, kas ievada pēdējo pilno Kandavas 3x3 saieta dienu, sākās ar olimpiskās lāpas iedegšanu.

Peldēšanas ievirzes dalībnieki šai dienai gatavojās īpaši. Vakar Londonā atklāja olimpiādi. 2012. gada Vasaras Olimpiskās spēles ir trīsdesmitās. Šodien – 28. jūlijā – tur notiek pirmo medaļu izcīņa peldēšanā. Šorīt Kandavā peldēšanas eksāmens bija arī 3x3 saieta dalībniekiem, kas visu nedēļu cītīgi tam gatavojās. „Galvu atpakaļ, vēders uz augšu, kājās izstieptas! Spēcīgāk! Spēcīgāk!” tā visu nedēļu skanēja Kandavas peldbaseinā. Peldēšanas ievirzes vadītājs Uldis Zem-

zars ir Latvijas Peldēšanas federācijas Goda prezidents, tādēļ viņš spēja pamanīt katra peldētāja kļūdas un gan visiem kopīgi, gan katram peldētājam individuāli parādīt, kā peldēt labāk. Ievirzei bija arī dalībnieki no malas. Piemēram, ik ritu ezeriņā aiz baseina peldējās arī Lauma Vlasova. Viņa smejas – bijusi neredzamā brīvklausītāja, tomēr kārtot eksāmenu Lauma nebija ieradusies.

Bet Londonas saikne ar Kandavu šorīt bija acīmredzama – pat par olimpisko uguni bija padomāts. Vilku ievirzē tapušo Kandavas 3x3 lāpu iededza tenisiste Agnese Gustmane (Blumberga), kas 1992. gadā pārstāvēja Latviju Barselonas olimpiskajās

spēlēs. Lāpu nesā kandaviete Antra Adiene un Janus Gustmans no Libānas. Četrpadsmit peldētāji sagaidīja lāpu un tad, sitot plaukstu un trīsreiz saucot: „Latvija!”, novēlēja veiksmi Latvijas olimpiešiem – peldētājiem Uvim Kalniņam un Gabrielai Ņikitinai Londonā un arī paši sev tepat Kandavā. Eksāmenu nokārtot izdevās visiem, tāpat mums ir savi 3x3 olimpieši. Apsveicam!

Londonā olimpiskās spēles sākas, Kandavā 3x3 saiets beidzas. Bet mums ilgi vairs nav jāgaida – nākamās vasaras olimpiskās spēles būs tikai pēc četriem gadiem Riodežaneiro, Brazīlijā, bet nākamais 3x3 saiets – jau nākamajā vasarā. **U**

Lolita

Palīdzēsim tiem, kuriem drošs pakavs nav zem kājām

No Māras Tupeses uzrunas Daudzinājumā

Ir vieglāk stāvēt uz zemes – nostāties, nešūpoties un nepadoties – ja mums zem kājām ir stingrs pamats. Stingrs, bet mīlošs pamats – pakavs, lai mēs varētu iziet pasaulē ar gaišu skatu, drošību un labestību pret sevi un apkārtējiem cilvēkiem. Bet kas ar tiem ļaudīm, kurus saulīte nav apspīdējusi? Ar tiem, kuriem drošs pakavs nekad nav bijis zem kājām, bet gan lidojis pāri pār istabu un uzsitis zilu aci? Kas ar tiem cilvēkiem, kuru bērnības dienas ierakstītas tikai un vienīgi tumšās krāsās? Ir grūtāk nostāties ar abām kājām uz zemes virsma ... bet var to izdarīt. Zirdziņš ar smagu nastu lēnām virzās uz kalna augšu. Dažreiz viņam sapinas kājas, dažreiz iekāpj dziļā bedrē, ik pa laikam pakavi nodilst un jānomaina ... bet zirdziņš lēnām turpina savu iezīmēto ceļu. Ir tie, kuri viņu pabaro, noņem sedlus pēc garas dienas, pieved pie upītes padzerties un vakarā pieliek galvu pie viņa purniņa un pačukst mīlus vārdus. Tiem, kuriem nav bijis stabils pamats zem kājām ... palīdzēsim viņiem – ar savu vārdu, ar savu dziesmu, ar savu pieskārienu un ar savu elpu. Sniegsim viņiem izpalīdzīgu roku, lai viņi varētu ar laiku saskatīt, kā tad īsti izskatās tas drošais pamats. Sniegsim roku, lai ar laiku viņi tiešām paši varētu kļūt par savas laimes kalējiem. **U**

DIENAS PLĀNS

Svētdien, 29. jūlijā

- 9.00 Celšanās
- 10.00 – 10.30 Brokastis
- 10.30 – 11.00 Jubilāru un gaviļnieku sveikšana; Informācija; Kandavas 3x3 TV ziņas (skolas zālē)
- 11.00 – 12.00 Saieta izvērtējums (skolas zālē)
- 12.00 – 12.30 Tencinājums darītājiem (skolas zālē, ja laukā būs ļoti karsts)
- 13.00 – 13.30 Saieta svinīgais noslēgums (pie karoga)
- 13.30 – Atvadas, izbraukšana uz Rīgu

Būs adrešu saraksti

Adrešu sarakstus, kuros būs visu saieta dalībnieku vārdi, uzvārdi un kontaktinformācija, dalīs rīt pirms nometnes noslēguma.

Saieta statistika**Cik mēs esam?**

Kandavas 3x3 ieies Trīsreiztrīs vēsturē kā lielākā nometne, kāda bijusi Latvijā (un arī pasaulē). Reģistrēti 460 dalībnieki, vietējos Kandavas dalībniekus neskaitot.

Ievirzes un citus pasākumus apmeklēja vismaz 125 kandavnieki. Vēl bija pulciņš viesu, kas nometnē bija uz pāris stundām vai vienu nakti, piemēram, uz Daudzinājumu ieradās apmēram 20 viesi.

No kurienes mēs esam?

- Esam no 13 valstīm:
- Latvija – 376 +125 vietējie=501,
- Zviedrija – 19,
- Norvēģija – 19,
- ASV – 12,
- Krievija – 8,
- Kanāda – 7,
- Libāna – 3,
- Beļģija – 4,
- Luksemburga – 4,
- Vācija – 2,
- Francija – 2,
- Austrālija – 1,
- Meksika – 1.

Nākamgada 3x3 nometnes

- Neretā (no 7. līdz 14. jūlijam), vadītāji Aelita un Juris Batņas
- Dundagā (no 21. līdz 28. jūlijam), vadītāji Anna Nulle-Gobzeme un Guntis Nulle.

3x3 Kandavas saime

Ši ir mīļākā Bitinieku vadītā nometne. Tā par šo 3x3 saka nometnes vadītāju Daigas un Alda meitas Laura, Monta un Anete. Varbūt tāpēc, ka tā ir “svaigākā”, bet varbūt tāpēc, ka pašas bijušas it visā iesaisītās divu gadu garumā. Tā kā vecāki dzīvo Kuldīgā, bet meitenes Rīgā, saziņa lielākoties notikusi internetā, bet pēdējās 2 nedēļas viņas visas pārcēlušās uz Kuldīgu, lai palīdzētu. Tagad sadalījušas dienu tā, lai Laura no rīta varētu piedalīties Ģimeņu seminārā, Monta pēcpusdienas ievirzē, bet Anete – dančos. Pārējā laikā viņas kopā ar vecākiem atbild par visu, kas un kā te notiek. Nometne mūsu ģimenei ir liels ieguvums – vērtē Bitinieku meitas. Tas, ka ir kopīgs mērķis un uzdevums, ļoti saliedē. Otrs ieguvums ir gandarījums par savstarpējo uzticēšanos – vecāki daudzas lietas pilnībā atstāj meitu ziņā, un arī meitas vecākos novērtējušas iepriekš nepamanītas lietas. Trešais gandarījums par savstarpējo sapratni un “atbalsta spilventiņa” sajūtu. Taču, ja vēl kādreiz mammai izdotos pierunāt tēti uzņemties nometnes vadību, jāorganizē vai nu ļoti mazu nometni, vai arī jāpaplašina darba grupa – tāda ir mācība. Vai Bitinieku meitām, kas uzaugušas ar 3x3, nebūtu laiks arī pašām būt par nometnes vadītājām? “Varbūt tad, kad būšu precējusies,” saka Laura. Pārējām māsām liekas, ka pirmā nometnes vadītāja varētu būt tieši Laura.

Anna un Guntis vadīs 3x3 nākamgad. Tādēļ Anna Nulle-Gobzeme šajā nometnē ne tikai apmeklē ievirzes, bet domā arī par nākamā gada 3x3, runājoties ar cilvēkiem, izzinot viņu sajūtas un vēlmes, kā arī uzrunājot iespējamus Dundagas 3x3 ieviržu vadītājus. Šī būs otrā Annas vadītā nometne. Pirmā bija, kad viņai bija tikai 21 gads un, kā viņa pati atzīst – tā bija neprātīga avantūra. Pēc tam Anna no 3x3 uz kādu laiku it kā pazuda, bet, kad izveidojās pašas ģimene un piedzima mazā Māra, Anna atkal atgriezās 3x3. Arī citādi viņas dzīvē notikusi atgriešanās pie sākuma – Anna atsākusi aušanu, kas sirdij tuva, un strādā tautas lietišķās mākslas studijā. Pirmoreiz vadot 3x3, Annas palīgs bija mamma, tagad Anna to darīs kopā ar vīru. Bet mamma uztur interesi par 3x3 un arī šonedēļ ciemojās pie Annas, Gunta un mazās Māras.

Līga un Arnolds Ruperti no ASV ik vasaru dodas uz abiem 3x3 saietiem Latvijā. Līga ir bijusi visās 3x3 Latvijas nometnēs, Arnoldsam bija dažu gadu pārtraukums, kamēr viņš kopa savu slimo mammu. Līga ir 3x3 nometņu idejas autore, un tās piepildīšanā Arnolds allaž ir bijis blakus. Arnolds ir 3x3 ārzemju dalībnieku koordinators. Viņš atceras, kā savulaik veda ārzemju dalībnieku naudu uz Latviju. Vispirms dalībnieki pārskaitījuši naudu viņam, un viņš naudaszīmes sarullējis un kā patronas sastiprinājis bikšu siksnā. Leģendāro siksnu Arnolds nēsā arī šodien. Tai iekšpusē esot speciāli iešūts rāvējslēdzējs, kas saturēja naudas rullīšus. Josta ir pierdzējusī pat 10 tūkstošu dolāru vērtību. Tagad nauda siksnā vairs nav jāved, jo ir iespējami bankas pārskaitījumi, turklāt arī pieteikšanās nometnei līdz ar jaunajām tehnoloģijām ir daudz ērtāka un vienkāršāka. Arnolds saka: „Piesakoties pie manis, nometnē var nokļūt ārpus konkursa, vienīgi dalības maksa ir lielāka nekā Latvijas dalībniekiem. Ir bijuši gadījumi, kad Latvijas cilvēki šo iespēju izmanto,” saka Arnolds.

Līga par Kandavas 3x3 saietu saka: „Šī bija ļoti liela nometne, tādēļ ar cieņu raugos uz visiem Bitinieku ģimenes cilvēkiem, ka viņi spēja tikt galā ar tik lielu cilvēku pūli. Mēs bijām tik daudz, bet katram bija kur iet un ko darīt, katram bija, kur gulēt un kur apsēsties pie galda. Šī bija jauka un interesanta nedēļa Kandavā.”

3x3 padomes sēde. Kā ierasts, otrās 3x3 nometnes noslēgumā notiek Latvijas 3x3 padomes sēde. Arī šodien Kandavā pulcējās padome, lai lemtu par nākamajām nometnēm un citiem 3x3 jautājumiem. 3x3 padomē ietilpst bijušo un nākamo nometņu vadītāji un 3x3 koordinatori ārvalstīs. Attēlā: 1. rindā no kreisās: Reinis un Dina Cepļi, Daiga un Aldis Bitinieki. 2. rindā Arnolds Ruperts, Aloida Jurčenko, Aelita un Juris Batņas, Andris Tomašūns, Inese un Jānis Atis Krūmiņi, Ainārs un Inese Grīnvaldi. 3. rindā Līga Ruperte, Gundars Kalniņš, Inese un Indulis Bērziņi, Juris un Anita Baltalkšņi, Kārlis un Daiga Rokpeļņi, Anna un Guntis Nulles, Lauma Vlasova.

JUBILĀRI

Gatavos tinktūras veselībai

Rīt, 29. jūlijā, dzimšanas dienu svinēs Guntā Sarma. Viņa 3x3 saietā dzimšanas dienu svin otro reizi. Guntā saka: „Tas ir ļoti skaisti – citi dalās priekā ar mani, un es dalos priekā ar viņiem.”

Guntai patīk dzimšanas dienas. „Gadus neskaitu, veca nejūtos, sirdi patiešām jūtos jauna. Patīk, ka ciemos sanāk draugi, varam izklaidēties, parunāt, pastāstīt, kā kuram klājas, kas jauns. Vienmēr nospriežam, ka joprojām esam jauni,” saka Guntā.

Guntai patīk 3x3 nometnes. Viņa saka: „Tas ir kā labs sūklis: iesūc tevi, un tu nemaz negribi tikt no tā ārā.” Guntai ļoti patīk piedalīties ģimeņu seminārā, jo tajā izdodas atrast atbildes uz daudziem jautājumiem ilgākam laikam. Šogad Guntā arī auž bez stellēm un apgūst tautas dziedniecību. „Tagad pratišu gatavot dažādas tinktūras. Arstēt gan vēl nevienu nesāksu, bet profilaksei: kāpēc ne?” jautā Guntā.

Lolita

Otrdienas rītā pēc TV ziņām pie Infocentra izveidojās jauna ievirze – sveicināšanas ievirze, kas katram garāmgājējam padeva sirsniņu labrītu. Piektdienas rītā sveicināšanas ievirzes mainīgais sastāvs labrītu papildināja ar dziesmu „Laburītu saka saule, labu rītu šalko vējš.” Sveicinātāju ievirze darbu turpināja arī sestdienas rītā un cerams, ka tā darbosies arī nākamajās nometnēs. Pieteikšanās – saietā laikā.

Kandavnieki stāsta par sevi

Kandavas vakarā uzstājās 11 no 34 Kandavas novada pašdarbības kolektīviem. Interesanti bija kandavnieku stāsti par sevi. Ziedīte Začeste jau gada sākumā bija aicinājusi savus cilvēkus uzrakstīt stāstus par sevi, savas ģimenes cilvēkiem, radiem, draugiem – par izsūtīšanu, trimdu, mācībām, strādāšanu ārzemēs – vienalga kādu tēmu, galvenais, lai stāsti būtu dokumentāli – ar konkrētiem vārdiem, gadu skaitļiem un notikumiem. Kuri vēlējās – tie šos stāstus pastāstīja koncertā pie mikroфона. “Tas bija mūsu vēsturiskais dokuments – tā ar mums notiek, tādi esam,” saka Ziedīte.

APVĀRSNIS

Saldās veiksmes noslēpumi

Vakar 3x3 viesis bija SIA „Pure Chocolate” īpašnieks Aivars Žimants. Kamēr klausījās nogaršoja, sagaršoja un izgaršoja trifeles, viņš dalījās pieredzē, kā kļūt par veiksmīgu uzņēmēju. Ne jau katrs par tādu kļūs. Bet droši, ka viņa atziņas noderēs arī citur dzīvē.

„Pure Chocolate” ir ģimenes uzņēmums, kas dibināts 2007. gadā. Tas ražo krāsainas un ļoti garšīgas šokolādes trifeles, ko eksportē uz Igauniju, Azerbaidžānu, Vāciju, Zviedriju, Lietuvu, Apvienotajiem Arābu Emirātiem, Ķīnu, Dāniju, Norvēģiju un Krieviju.

Te ir daži veiksmes formulas atspīdumi:

- Ja par tevi runā ko labu, tad nepārtrauc! Tas tik bieži negadās.
- „Pure Chocolate” izstrādājusi 4 konfekšu garšas, kādas pasaulē vēl nav. Kādas? A. Žimants to izstāstīs, bet tikai pēc 2 gadiem, kad tas vairs nebūs komercnoslēpums.
- Ja gribi labus darbiniekus, tad mīli un lolo viņus, izglīto par savu naudu. Dod viņiem izaugsmes iespēju. Lai darbinieki zina – uzņēmums ir ilgtermiņa ieguldījums arī viņiem.
- Katrai lietai ir savs laiks. Nevar apsteigt laiku. Bet, ja neveicas, nedrīkst apstāties. Katrai neveiksmei seko veiksmē. Un, ja vēl cilvēkam ir mērķis, tad tā ir puse no panākumiem.
- Vajag sacensību. „Mans dēls Pēteris ir uzņēmuma pārdošanas menedžeris. Es atbildu par ražošanu un cenšos pārliecināt dēlu, ka varu sarāžot vairāk konfekšu nekā viņš var pārdot. Arī viņš mani cenšas pārliecināt. Par pretējo.”

• Mēs visi esam ļoti labi cilvēki. Un to nevajag apslāpēt. Vajag uzdrošināties.

Ieva

VESELĪBA

Vajadzēja daudz plāksteru

Pie saieta dakteres Margaritas apmeklētāji nāca kārtu kārtām. Vispieprasītākā manta bija dažādu izmēru plāksteri savainotām kājām – noberztām, piemēram. Dalībniekiem vajadzēja arī ziedes kukaiņu kodumiem – mūsējos pagaršoja gan lapsenes, gan bites, un vienam bērnam piesūcās ērce, bet, par laimi, bērns bija potēts pret ērcu encefalītu.

Vairāku pavisam mazu bērniņu mammas sūdzējās par mazuļu temperatūru, bet simptomi par nopietnām saslimšanām neliecināja. Daktere atgādina, ka tik karstā laikā, kāds bija šonedēļ, bērni jāsaģē no saules – viņiem noteikti jāmudina biežāk padzerties un galvā jāuzliek cepure. Vēl kādam bērnam piektdienas aukstā zupa atgādināja, ka ēdājam ir alerģija pret olām, bet pusdienās tas bija aizmirsies.

Daktere iesaka tiem, kas dodas uz nedēļu prom no mājām, citreiz padomāt, kādus medikamentus paņemt līdzi pašiem. Tas noteikti jādara tiem, kam ir kādas hroniskas, jau zināmas kaites. Citādi var gadīties, ka zaļu līdzi nav un cilvēks arī nezina, kādus medikamentus kaites saasināšanās brīdī ārsts izrakstījis. „Kopumā saieta dalībnieki ir veselīgi un pacietīgi, un man par to prieks,” saka Margarita.

Lolita

Kas ir ar manu kāju?

Piedalījos orientēšanās sacensības, nākamajā dienā sāka sāpēt potīte. Apsēju ar elastīgo saiti, tomēr kāja sāka tirpt, palika nejutīga, parādījās tirpoņa arī rokās un otrā kājā. Nakts basketbolā paskrēju, tāpat tā bija vēl papildus slodze, un kāja sāka tirpt tā, ka pat nejutu pēdu. Tā tirpa gan viena roka, tad viena, tad otra kāja. Biju izlēmusi braukt uz Tukumu uz rentģenu. Tomēr aizbraucām uz Rīgu, un izrādījās, ka problēmu pamatā ir muguras vaina. Man būs rūpīgi jāizmeklējas un jāārstējas.

Ko ar to gribu teikt? Biju dzirdējusi, ka tad, kad cilvēks ir pārāk laimīgs, ar viņu atgadās kas slihts. Izskatās, ka tā noticis arī ar mani. Šī nometne ir pārāk, pārāk laba. Uzmaniģi ar pārlaimību. Paldies par palīdzību Cepliem, Pēterim Bumbierim, jauniešiem un vislielākais paldies manam tēvam.

Baiba Krūmiņa

IEVIRZES

Lai fotogrāfijas priecētu

„Latviešu tauta laikam ir talantīgākā tauta pasaulē,” Inārs Švarcs tā teica pēc **Kandavas novada vakara Ozolāju estrādē. Inārs vadīja fotografēšanas ievirzi.**

„Vienā nedēļā iemācīt fotografēt nav iespējams. Katram cilvēkam ir savs talants, skatījums uz pasauli. Grupā bija ar dažādām zināšanām fotogrāfijas jomā. Es mēģināju iepazīstināt ar to, kas palīdz ģimenes un pasākumu bildes veidot skaistas un jau kā mākslas darbus. Kā izdevies, būs redzams izstādē,” stāstīja fotogrāfs.

Viņš deva konkrētu uzdevumus – fotografēt portretus, sadzīvi, tuvplānus. Attēlus kopīgi analizēja un apstrādāja. Ar divām stundām nodarbībās nepietika. Viņi iekarsa un palika brīvbrīža laikā. Ievirzē tapis tik daudz labu attēlu, ka Inārs iesaka nometnes fotogrāfiju disku taisīt ar dalībnieku fotogrāfijām, parādot viņu skatījumu.

Ievirzes vadītājs ir ārsts, psihiatrs. „Mans darbs ir mans hobijs. Fotografēšana arī ir viens no maniem hobijiem tāpat kā videofilmu veidošana” Inārs teica. „Manas filmas ir rādītas Spānijas, Francijas, Kanādas televīzijās. Ar fotoaparātu staigāju kādus desmit gadus, ar videokameru – vairāk. Pirmās filmas taisīju bērniībā, kad bija krievu ražojuma kinokameras ar lenti.” Inārs 3x3 tirdziņā piedāvā savu pēdējo filmu, kurā ir Čaka daiļrades vadmotīvs un Vecrīga fotogrāfa skicējuma.

Par līdzsvaru un ritmu

Valdis Čirksts izvēlējies vispateicīgāko nodarbību vietu – pie koka ārā gan vējo, gan ir paēna. Viņš vada ievirzi „Veselais un nedalītais”.

Dalībnieki ir atsaucīgi, un Valdim šķiet, ka ar viņiem ir izveidojies kontakts. „Ne velti nosaukums ir ievirze. Daudz pagūt diemžēl nevar, vien norādīt tajā virzienā, ko cilvēki jau zina, bet kas ikdienā paslīd garām,” saka Valdis. „Ir kāda svarīga lieta, par ko mēs runāsim, bet ko nekādā ziņā gan nevar izdarīt nometnē. Tā ir ritma saskaņa. Piemēram, iet gulēt šodien, nevis rīt agri gulēt, agri celties. Šis ritms rada vislielākās pārmaiņas organismā un sajūtas. Protams, runājam par elpošanu, jo ievirze ar to ir ļoti saistīta.”

Informācija par šīm tēmām pie viņa atnākusi, līdzīgi kā pie cilvēka atnāk vajadzīgi ārstniecības augi. Ja par kādu tēmu rodas interese, ir arī iespējas par to uzzināt. „Es nedomāju, ka to māca akadēmiski. Pašreizējā aizspogulijas sabiedrībā, kādā mēs dzīvojam, cilvēka veselībā tie, kas ir uzurpējuši varu, nav ieinteresēti. Šī informācija ir labi aizmirsta. Mēs esam atrāvušies no ritma,” turpina Valdis.

Viņš stāsta arī par naudas varu un to, cik lielu varu mēs tai piešķiram. Pēc tās dzīdāmies, mēs zaudējam veselību un līdzsvaru. Var jau būt, ka būs apstākļi, kuros mainīsies naudas statuss un tā vairs nebūs prece.

Krampīti var izkalt pats

Parasti dodas uz veikalu, kad ievajagas rokturi vai kamīna piederumus, bet prasmīgi izgatavo paši.

Metāla darbu ievirzē pie Jāņa Ziverta vīri un puīši apguva noderīgas prasmes un, iespējams, arī izpratni par to, cik daudz viņi paši spētu izdarīt sadzīvē. Skolotājs rāda: „Šo rīku vajag, kad maina logus, lai varētu izraut naglas un izcelt vecos logus. Šo vajag, ja maina jumtu, šo – lai bullis no kūts neizlauztos.”

Jānis varētu iemācīt uztaisīt daudzus metāla priekšmetus, kuri ikdienā ir ap mums, bet cik nu nedēļā var pagūt. Tomēr skolotājs mazliet ir ievadījis arī metāltehnoloģijas, materiālmācības un tehniskā raksta zinībās, jo kalējam tas viss ir jāprot.

Jaunie nodarbībās „pazīrģojas”, padauzās, bet šorīt visi kala dzelzi, galvu nepaceļot. Jānis jau bija nolīcis planšeti, uz kuras jāliek darbi izstādei. Bija paredzams, ka to būs daudz.

Smēde atrodas telpās, kas brēc pēc remonta. Tajā pašā laikā līdzās ir par Eiropas nauđu izremontēts korpuss. Skolotājs paskaidroja, ka smēde atrodas privātās telpās, tāpēc skola tās neiekļauj renovācijas projektā.

Agrita

Sadraudzējušies caur darbu

„Tik daudz darbu pāris dienās, ka brīnāmies. Cilvēku arī bija daudz,” no rīta, iekārtojot izstādi, teica Inga Brīniņa.

Zīmēšana kā meditācija ir viņas vadītā ievirze. Par šīm nodarbībām redakcijā sarunas uzplaiksnīja ik pa laikam. Vai patiesi vīrieši, kuri ikdienā nav saistīti ar mākslu, spēj mierā vērot apkārtni un to gleznot?

Patiesi var! Katru dienu ik dalībniekam tapa darbs. Inga bija domājusi, ka viņi mainīsies, bet nekā. „Mūsu kompānija kā atnāca, tā nostabilizējās, un viss ir uztaisīts profesionālā uzstādījumā,” stāstīja vadītāja. „Pirmajā iepazīšanās dienā pilskalnā katrs izvēlējās sev koku, mēs kā meditējām, kā iejutāmies, un katrs uzzīmēja koku – daļu no Kandavas. Nākamajā dienā eksperimentējām un pētījām skudru takas, skudras mūs sakoda. Mēģinājām attēlot, kā ir skudru perspektīvas. Tad mēs atkal strādājām plenērā, un vakar tapa darbs, kurš saucas „Trīsreiz trīs”. Tas ir kompozīcijas princips, lai būtu līdzsvars.”

Ingai par darbiem pārsteigums nav. Viņa ir pieredzējusi pedagoģe un zina, ka katrs cilvēks spēj gleznot. Vien ir jāpalīdz atrasties un uzdrīkstēties. Rezultāts drīzāk pārsteidz pašus autorus. „Mēs esam tā sapazinušies, it kā nezin cik ilgi jau būtu kopā. Sadraudzēšanās ir notikusi caur darbu,” to teikusi, skolotāja „ienira” izstādes iekārtošanas ņirbā. Vīrieši atgriezās no meža ar maikstīm, un bija jātaisa stendi.

Lellītes savam bērnam

Lelles radīšana mammām un meitām. Aiz šīm durvīm darbojās sievietes, miļas kā pasakas.

Par sirsnīgo gaisotni var pateikt ievirzes vadītājai Sandrai Dišlerei. Lelles nevar radīt automātiski; vispirms ir jādzimst dvēselītei, kas lellītē iemiesojas, pamazām to šujot. Šajā ziņā Sandra ir meistarīga ievirzītāja.

„Mums sokas ļoti labi, „meitenes” ir čaklas un ar izciliem rokkrakstiem. Meitas ir labas līdzjutējas mammām, viņas safilcēja bumbiņas, tāpēc viņām top mazas lellītes,” Sandra stāstīja nedēļas vidū. Viņa uzdeva māmiņām mājas darbus, jo ar divu stundu nodarbībām vien ir par maz, lai izšūtu lelli. Būtu vēl divu stundu nodarbība arī vakarā, tad uzšūtu „lielo lelli, kārtīgi apģērbtu”. „Ceru, ka viņas iesaistījušas apkārtējos cilvēkus – viņi plucina vilnu, viņas šuj lelles,” teica vadītāja.

Lelles darina no dabiskiem materiāliem, un šujot mammas „iedomā” nozīmīgas domas. „Mēs mazliet pārrunājam, kāpēc ir tādas lelles un ko tajās liek iekšā, kāpēc bērnam ir vajadzīga tāda maza lieta līdzī no mājām plašajā pasaulē,” Sandra stāstīja. Viņa ar pašu šūtām lellēm satikusies pirms kādiem 15 gadiem, kad iepazīna alternatīvo pedagoģiju. Arī rotaļlietas ir alternatīvas – netipiski materiāli un emocionālais saturs.

„Tas mani aizrāva, patika. Prasme attīstās ar katru lelli, ar 30. jau ir pavisam labi. Zīmīgi, ka šīs lelles darina individuāli – konkrētam cilvēkam. Tās uzrunā. Protams, visu šodien var nopirkt. Arī šādas lelles var radīt masveidā, bet tad tās nes citu nozīmi,” zina leļļu meistare.

Griež senu virpu

Koka virpošanā tāpat kā aušanā – uzreiz izdarīt nevar. Tā teica ievirzes vadītājs Juris Lupkins.

Šodien viņš ir Sabilē Vīna svētkos – tirgojas, demonstrē virpošanu un arī ļauj cilvēkiem pavirpot. Vērts izmēģināt, jo kokamatniekam ir vērtīga ar kājām minama 18. gs. virpa. Ar to viņš gatavojis detaļas vērpjamajam ratiņam, baznīcai. Ar to virpot viņš arī mācīja ievirzē. „Nav māksla izgatavot detaļu ar elektrisko virpu, bet pavisam kas cits ir, kad tev jāstrādā ar rokām, kājām un arī ir galvu jādomā līdzī,” teica Juris.

Agrita

IZSTĀDE

Aušanas ievirzē varēja izgatavot arī oriģinālus gobelēnus – klūgas rāmi ieautus kokus.

Savus pašgatavotos māla traukus atrast nav nemaz tik viegli. Pirms ielikšanas krāsni tie bija brūni, tagad – melni.

Nevienu jaunu saulesargu saieta laikā notamborēt neizdevās, jo tam vajag daudz brīva laika. Krietnu daļu darba pabeidza Aija Stepanova – viņai būs oranžs saulesargs.

Koka rotaļlietas – oriģinālas: putniņš šūpolēs, visurgājējs, pilsētas ainava, dzērve, mašīna, pat bruņurupucis.

Sestā diena – Daudzinājums

Piektdienas vakarā pēc Kandavas vakara Ozolāju estrādē 3x3 nometne dodas uz Daudzinājumu Bruņnieku pilskalnā. Ceļu rāda Jānis Atis Krūmiņš zirga mugurā.

Es sakūru uguntiņu no deviņi žagariņ', – sildās Dievs, sildās Laima, mana mūža licējiņ'.

Inese Krūmiņa atgādina: Laime ir tā, ka mēs vispār esam. Ka mūsu māte un tēvs izvēlējās ļaut mums piedzimt. Mums vajag pateikt paldies mūsu priekšgājējiem, un ir laime, ja varam viņus vēl satikt. Ja ne – godināt viņus ar dziesmu.

Tauta, kas godā savus varoņus, dzīvo mūžīgi. Vārds varonis ir no vārda varēšana. Bet varēšana ir uzdrīkstēšanās. Mums jāuzdrīkstas būt drosmīgiem sargāt savu mantojumu, – saka Jānis Atis Krūmiņš.

Austris Grasis skaidro, ka nav pretrunu starp tautasdziesmu “Ej, Laimiņa, tu pa priekšu, es tavās pēdiņās” un sakāmvārdu, ka katrs pats savas laimes kalvs: ir jāseko Laimas pēdās, lai atrastu laimes kalvi. Lai kur pasaulē būtu latvieši, viņu laimes kalvē jābūt latviskajām vērtībām.

Daudzinājuma noslēgumā visi sadodas trīs spēka apļos.

Dedzi gaiši, uguntiņa, tu nezini, ko es doš': es tev došu ziediņam(i) rudzu maizes gabaliņu. Inese Krūmiņa veic ziedošanas rituālu.

Māra Mellēna māca ielāgot: ir lietas, ko katrs dara pats, bet ir lietas, ko dara kopā. Ko nevar celt, to nevar nest – saprast to arī ir laimes atslēga.

Andris Tomašūns aicina, lai ģimenes svētkos pirmais godinājums vienmēr būtu par Latviju. Tēvu zeme katram sava, un kopā tās veido valsti – Latviju.

SPORTIŅŠ

Dambretisti spēlē ar Talsu novada meistaru

Piektdien 3x3 dambretistiem bija izaicinājums – spēlēt ar Talsu novada čempionu, dambretes veterānu kandavnieku Aleksandru Krivānu. Savus spēkus spēlē ar meistaru izmēģināja vairāk par desmit interesentu. Visas spēles beidzās ar vietējā meistara uzvaru, bet līdz brīdim, kad pie dambretes galdiņa apsēdās Elza Eliza Garokalna no Kuldīgas. Tad sākās līdzvērtīga un spraiga spēle, jo Elza ir Latvijas čempione 100 lauciņu dambretē. Čempionu spēle noslēdzās ar Elzas uzvaru.

Novusa spēles uzvarētāji

Kandavā vīri nopietni spēlē novusu – ir sava komanda, kas trenējas katru ceturtdienu. Tādēļ arī 3x3 dalībniekiem šonedēļ pirmvakariņu ievirzē tika piedāvāta nopietna novusa spēlēšana. Ik dienu sanāca 16-20 interesenti, un viņiem bija iespēja uzspēlēt ar Kandavas komandas treneri Gunti Andriksonu un labāko Kandavas spēlētāju Matisu Gricmani, kurš šo spēli sācis spēlēt tad, kad līdz novusa galdam vajadzēja ar krēsliņu pakāpties, bet 14 gadu vecumā kļuva par Eiropas čempionu. Viņi bija labi pretinieki un skolotāji 3x3 dalībniekiem.

Bet piektdien novusa spēles finālā kandavnieki nepiedalījās. 3x3 novusisti tika sadalīti trīs komandās un cīnījās par Kandavas 3x3 čempiona titulu novusā. Uzvarēja rīdzinieks Jānis Grunte. 2. vietā Rūdolfs Sipeņnieks no Saldus novada, 3. vietā – Juris Miezītis no Ogres.

Uzvarēja rīdzinieks Jānis Grunte. 2. vietā Rūdolfs Sipeņnieks no Saldus novada, 3. vietā – Juris Miezītis no Ogres.

Kandavas 3x3 zoles čempions – Kārlis Rokpelnis

Pēc zolītes trešās kārtas izspēlēšanas, saskaitot visu kārtu punktus, vakarnakt noskaidrojās Kandavas 3x3 zoles uzvarētāji. Absolūts līderis ar lielu izrāvienu ir pieredzes bagāts 3x3 zolmans Kārlis Rokpelnis. 2. vieta Baibai Krūmiņai, 3. vieta Aināram Valdovskim.

Uzvarētāji saņems īpašu Kandavas 3x3 kārti, ko speciāli šim notikumam pēc zoles organizatoru pasūtījuma izgatavojuši nometnes rotkaļi Andris un Uldis.

Rasma

NAKTS DZĪVE

Jaunums nīkšanā – dators

Piektdien bija pagodinoša nīkšana, jo nīcēju pulkam pievienojās ne tikai nometnes tēvs Aldis (kurš te ir pastāvīga vērtība), bet visa Bitinieku saime. Zinātāji zina teikt, ka Daigas parādīšanās nīkšanā varētu prognozēt nometnes finiša tuvošanos. Citādi nīkšana bija rimta un skaista, neskatoties, ka ierasto ritmu pavilņoja zoles fināls un arī globālāks notikums – Londonas Olimpisko spēļu uguns aizdegšana, ko pie TV ekrāna gaidīja prāvs pulciņš interesentu pie Infocentra, bet nīkšanā – pie datora.

Pēdējie nīcēji kafejnīcu atstāja pirms pieciem rītā, un, kā KandavĒzes apskatnieks dzirdēja no pirmavotiem, viņi ne pirmo nakti sastapušies ar NLO – tieši ceļā uz kopmītnēm, paceļot acis uz debesīm, pretī raugoties kāds objekts, kas ir lielāks un zemāks nekā zvaigznes. Neviens par to īpaši nesatraucoties, bet interesanti gan tas esot.

Rasma

Dančos – jubilejas kūka

Piektdienas nakts dančus spēlēja „Talsu’trimiš”. Muzikanti jau laikus gatavojās dzimšanas dienas pārsteigumam Maritai Malzurbei. Viņai vakar bija dzimšanas diena, un vīrs Gints bija parūpējies par dāvanu sievai – seno tautastērpu. Bet tas nebija viss. Jau pāris dienas iepriekš Māris lūdza muzikantu palīdzību – vajadzēja izdomāt, kā slepeni ienest dzimšanas dienas kūku. Muzikante Lija Dunska stāsta: „Izvēlējamies tam piemērotu deju – Lubezeres valceri. Tajā vairāki vīri izdancina sievu, un tad... tad tika atnesta kūka. Pārsteigums izdevās!”

Arī ikvakara Zagļi gāja spraigi. Uzvarētāji bija trīs, nevis divi – Edžus Krūmiņš, Pēteris Reiters un Dora Ceple. Nez, nez, kā beigsies zagļis šovakar, jo ik pa laikam dzirdami apņēmīgu puišu solījumi: „Redzēsiet, redzēsiet, es saņemšos un tad uzvarēšu.”

Lolita

Kleopatra smēdē!

Jautājums par laimes kalšanu mums, sievietēm, nav īsti skaidrs. No praktiskā viedokļa tas izraisa dziļas pārdomas. Pat SiliņUldim tas kļuvis skaidrs tikai nometnes 4. dienā. Avīzes titullapas smēdē katru dienu kaļ vienu Laimi un sistemātiski atgādina: „Katrs pats savas laimes kalējs.” Te nu man galīgi nav skaidrs. Kā lai rīkojas daiļais dzimums?! Ēģiptētē neviena sieviete ar veseri nevicinās. Nometnē arī nav manītas kalējas [no vārda – kalēji]. Tad kas par kalšanu?! Tā taču tirā diskriminācija!!!

Dievkalpojumā atkal dzirdu no mācītājtēva mutes: „Dievs dod katram iespējas! Izmanto tās!” Kur tad ir tās iespējas? Vai kāds ir skaitījies, cik nometnē sievišķu? „Būt atvērtai plašākai realitātei!” Vai tās visas reāli ietilpst nometnes smēdē? Vai par filiālēm ir padomāts? Lūk, skaudrā realitāte! Bet labāk nedarīt vīriešu darbus, par kalēju pārvērties! Būs jākaļ pēc pasūtījuma, pie savas laimes netiksi. Es te pie savas slejas avīzē dienām netieku, kur nu pie laimes!

Paldies Dievam vismaz par to, ka viņš SiliņUldim liek katru nakti nikt tā, ka radošā liesma tiek dzēsta ar alu. Un Zālīšmāras bažas, ka vīrieši pievākuši visu filozofisko dzeju un dzejas forma esot atkarīga no intelekta līmeņa, sievietēm atstājot tikai sadzīves peršas, neapstiprināsies. Lasot SiliņUlda atskaņu/asonanšu chroniku, ko viņš pats atzīst uzskribelējis nakti, kad prātiņa nav mājās, jāsāk domāt par šī tautudēla intelekta līmeni. Ko pēdējā laikā viņš dara nometnē? Avīzē ir visa informācija par ievirzēm, bet šim nekas joprojām nav skaidrs, kaut nometne iet uz galu. Viņš vazājas pa visām ievirzēm, traucējot to dabisko ritmu. Tad pie rotkaļiem izmet vienu savu aci un vairs īsti neredz. Sievietes no vīriešiem gan vēl atšķirot, bet palīdzēt apgūt kalēja amatu daiļajam dzimumam diez vai spēs. Laimes kalšanu it kā jāsaprot asociatīvi. Es gan saprotu tikai praktiski. Ko nu?!

Nobeigumā. Pēdējais laiks atrast smēdi un apgūt šo amatu asociatīvi praktiski patstāvīgi. Lai visiem laime!

Ar cieņu – Jūsu Kleopatra

Palasies, kā Siliņš vēzē savu spalvu “KandavĒZĒ”. 6

Labas dienas!

Sestdiena. Agrīnie gājputni jau sākuši lidot prom – aizbrauc Alberts Rokpelnis vecākais, ar Lieni un ģitāras virtuoso Albertu Rokpelni, jaunāko. Sestdien lidos prom Vīvita Skurule ar akordeonu un savām latgališu dziesmām. Atbraucis Indulis Bērziņš. No lašu zvejas ir atgriezies Ventiņš.

• Ko nozīmē uzraksts: „Spēka avoti ejot cauri galda spēļu telpai?” Grīda ir pavisam sausa.

• Zoles spēlētāju informācijai. Es prasu Pēterim Zvejniekam: „Kurš uzvarēs zolītes turnīrā?”

Pēteris: „Tas, kurš visvairāk maksās.”

Pēteri Zvejnieku uz Saeimu!

*

Mani aptur Bišu lietas ievirzes dalībnieki un grib zināt, vai es māku ko pateikt zviedriski? Protams, ka es māku! Skol! Dzērājam dzērāja valoda, bet kāpēc tāds jautājums? Man paskaidro, ka ievirzē ir divi 3x3nieki no Zviedrijas – viens runā latviski, otrs „ne-ku-kū.”

Tā kā pēdējais vienmēr ierodas uz no-

darbibām par vēlu, tad pārējie ir samācīti viņu sveikt zviedriski, saucot: „Kur tu vazājies!”

• Mans referāts „Dīvainā Austrālija” ir atreferēts Neatkarīgās Tukuma Ziņās, bet korespondentam nav veicies ar vārdiem angļu valodā.

• Sakarā ar sestdien pareģoto karsto laiku, abas Bitinieku atvases Monta un Anete ierosinājušas uzņemt kopbildi baseinā.

• Cīemos pie Austra Graša Baltu valodas ievirzē. No kurienes cēlies vārds „balti”? Paldies Dievam, es apspiežu tieksmi teikt, ka „balti” ir tad, kad nomazgā. Stulba piezīme, bet tad no manis var visu sagaidīt.

• Vakarā Kandavas stadionā „iedzimto” priekšā nesums, ko varētu aprakstīt kā labi domātu „kiš-miš-ar rozinēm.”

Pēc tam Daudzinājums. Pulkkeža kundze sauc, ka pietiek rakstīt.

Paldies, Kandavai! Paldies Jums visiem. Ardievu, pulkkeža kundze!

Es esmu brīvs kā ērglis gaisā.

U.

↑ Labi gan, ka ir mazais brālis ar savu pārvietojamo gultu: ja uznāk miegš, var droši likties uz auss.

← Kāda māmiņa par sava bērna tīrības pakāpi vairs netur rūpi, jo saietā tādi šmuļi ir ik uz soļa. Aizvedīšot mājās, ielikšot veļasmašīnā, nospiedīšot saudzīgā režīma vai mazgāšanas ar rokām pogu un būs atkal labi.

→ Dažiem ik pa laikam uzaug ragi. Dažiem izredzētajiem – ļoti skaisti ragi.

